ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

ഡോ. തോമസ് സ്കറിയ

Published: 10 september 2024 സിദ്ധാന്ത വിമർശനം

സാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഈഗിൾട്ടോണിയൻ വായന

സാഹിത്യം എംപയർ സ്റ്റേറ്റ് ബിൽഡിംഗ് പോലെ കുലുക്കമില്ലാത്തതല്ല എന്നു സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് സാഹിത്യ സിദ്ധാന്ത പഠനം ആരംഭിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശകനാണ് ടെറി ഈഗിൾട്ടൺ. അദ്ദേഹം 'സാഹിത്യസിദ്ധാന്തം ഒരു ആമുഖം ' എന്ന പുസ്തകം എഴുതുവാൻ ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പുസ്തകം വ്യാപക വായനക്കായി ആധുനിക സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തത്തെ കഴിയുന്നത്ര സുഗ്രാഹ്യവും ആകർഷകവുമാക്കാനുള്ള ഒരു ഉദ്യമമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അതിന് ബാധകമായ ഒരു സിദ്ധാന്തം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം' എന്ന ഒന്നില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിൽ

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന സമീപനങ്ങളായ പ്രതിഭാസശാസ്ത്രം, ചിഹ്നവിജ്ഞാനീയം , ഘടനാവാദം, മനഃശാസ്ത്ര വിശകലനം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ, 'സാഹിത്യ' രചനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയല്ല. നേരെമറിച്ച്, അവയെല്ലാം മാനവികതയുടെ മറ്റ് മേഖലകളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നവയും സാഹിത്യത്തിന് അപ്പുറത്തുള്ള പ്രത്യാഘാതങ്ങളുള്ളവയുമാണ്. ഇത്, പുസ്തകത്തിന്റെ ജനപ്രീതിക്ക് കാരണമായിട്ടുണ്ടാവാം. എന്നാൽ അത് ആകർഷിച്ച അക്കാദമികമല്ലാത്ത വായനക്കാരുടെ എണ്ണമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഞെട്ടിച്ചത്. അത്തരത്തിലുള്ള മിക്ക കൃതികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, അക്കാദമികത്തിനപ്പുറം വായനക്കാരിലേക്ക് എത്താൻ ഇതിന് കഴിഞ്ഞു. പ്രത്യേക സാംസ്കാരിക പ്രജനനമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ സാഹിത്യകൃതികളെ വിലമതിക്കാൻ കഴിയൂ എന്ന ആശയമാണ് സാഹിത്യപഠനത്തിലെ യഥാർത്ഥ വരേണ്യവിഭാഗ വീക്ഷണം. അവരിൽ സാഹിത്യമൂല്യമുള്ളവരുണ്ട്, പുറം ഇരുട്ടിൽ തളർന്നുപോകുന്നവരുമുണ്ട്. 1960-കൾ മുതലുള്ള സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു പ്രധാന കാരണം ഈ അനുമാനത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ തകർച്ചയാണ്. സിദ്ധാന്തം സാഹിത്യകൃതികളെ 'നാഗരികമായ സംവേദനക്ഷമത'യുടെ ഞെരുക്കത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയും തത്ത്വത്തിൽ ആർക്കും പങ്കെടുക്കാവുന്ന ഒരു തരം വിശകലനത്തിന് അവരെ തുറന്നിടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മാർഗമായിരുന്നു. അത്തരം സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പ്രയാസത്തെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടുന്നവർ പലപ്പോഴും, വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ കെമിക്കൽ എഞ്ചിനീയറിംഗിന്റെയോ ഒരു പാഠപുസ്തകം നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ എന്തിനാണ് സാഹിത്യപഠനം വ്യത്യസ്തമാകേണ്ടത് എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. എന്നാൽ ഇത് സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക 'സിദ്ധാന്തം' തന്നെയാണ്. ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ, സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തം രൂപപ്പെടുന്നത് ഒരു ശ്രേഷ്ഠ വിഭാഗത്തിന്റേത് എന്നതിലുപരി ജനാധിപത്യ പ്രേരണയാൽ ആണ്. യോഗ്യനായ വായനക്കാരന് പാഠത്തിൽ ചില നിയമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ സാധിക്കും. ആ കഴിവുള്ളവനാണ് യോഗ്യനായ വായനക്കാരൻ .പക്ഷേ, നിയമങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമങ്ങൾ എന്താണ് എന്നു പരിശോധിക്കണം. പോകേണ്ട വഴി വിരൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാൽ അങ്ങോട്ടേയ്ക്കല്ലേ പോകൂ എന്ന് ടെറി ഈഗിൾടൺ ചോദിക്കുന്നു. ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഒരു 'വ്യക്തമായ' പ്രവർത്തനമല്ല, നിയമങ്ങൾ അവരുടെ മുഖത്ത് അവരുടെ പ്രയോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നുമില്ല. നാം അവ പ്രയോഗിക്കേണ്ട വിധം അവർ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത വിധത്തിൽ നിർണ്ണയിച്ചാൽ അവ 'നിയമങ്ങൾ' ആകില്ല.

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

നിയമം പിന്തുടരലിൽ സർഗ്ഗാത്മകമായ വ്യാഖ്യാനം ഉൾപ്പെടുന്നു. നിയമം പ്രയോഗിക്കുന്ന രീതി കേവലം ഒരു സാങ്കേതിക കാര്യമല്ല. അത് യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വിശാലമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കവിതയിൽ സമാന്തരത കണ്ടെത്തുക എന്നതായിരിക്കും നിയമം.എന്നാൽ എന്താണ് സമാന്തരമായി കണക്കാക്കേണ്ടത് എന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ബ്രിട്ടനിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖ മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശകൻ ടെറി ഈഗിൾട്ടൺ ആണ്. അദ്ദേഹം സാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് വിശകലനത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും മാർക്സിസവും ആധുനിക സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തവും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളും വ്യത്യാസങ്ങളും നിഷ്ഠയോടെ പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.ഏതൊരു മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനവും ആരംഭിക്കേണ്ട രണ്ട് അടിസ്ഥാന പരിസരങ്ങളെങ്കിലും മാർക്സിൽ ഉണ്ടെന്ന് ഈഗിൾട്ടൺ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഒന്നാമതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ബോധത്തിന്റെ എല്ലാ രൂപങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ ഭൗതിക പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണ് എന്നതത്രേ. മതപരവും ധാർമ്മികവും തത്ത്വശാസ്ത്രപരവും നിയമപരവുമായ രൂപങ്ങൾ എന്നതുപോലെ ഭാഷ പോലും അതിന് അപവാദമല്ല. അവയ്ക്ക് സ്വതന്ത്രമായ ചരിത്രമില്ല. ഈഗിൾട്ടൺ മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രത്യേകതയെ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഭൗതിക ഉൽപ്പാദനം സാമൂഹ്യ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ആത്യന്തികമായ നിർണ്ണായക ഘടകമായും വർഗ്ഗസമരത്തെ ചരിത്രപരമായ വികാസത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ചലനമായും വീക്ഷിക്കുന്നു. അനിവാര്യമായ, അതായത് രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തോടും പ്രയോഗത്തോടുമുള്ള പ്രതിബദ്ധത എന്ന പേരിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് -ലെനിനിസ്റ്റ്, എന്ന മൂന്നാമത് ഒന്ന് ഈഗിൾട്ടൺ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. അടിത്തറയും ഉപരിഘടനയും തമ്മിലുള്ള ഉയർന്ന മധ്യസ്ഥവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഈഗിൾട്ടണിന് അറിയാം, എന്നാൽ ഭൗതിക ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ പ്രാഥമികതയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉചിതമായ മാർക്സിസ്റ്റ് നിർബന്ധമാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ഇതര സാഹിത്യ സിദ്ധാന്തത്തിനെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ആക്രമണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനമെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ നിർവചിക്കുമ്പോൾ, ഭരിക്കുന്ന ഭൗതികശക്തിയായ വർഗം ഭരിക്കുന്ന ബൗദ്ധിക ശക്തിയും ആണെന്ന് മാർക്സ് ഉറപ്പിച്ചു: ഭൗതികമായും മാനസികമായും ഉൽപാദനോപാധികൾ അത് സ്വന്തമാക്കി. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ''വിപ്ലവ സാഹിത്യവിമർശന''ത്തിന്റെ ചുമതലകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഈഗിൾട്ടണിന്റെ

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

പ്രസ്താവന നമുക്ക് നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അത്തരമൊരു വിമർശനം ''സാഹിത്യം'' എന്ന ഭരണീയ സങ്കല്പത്തെ തകർക്കുകയും ''സാഹിത്യ'' ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മുഴുവൻ മേഖലയിലേക്കും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. ''സാംസ്കാരിക'' സമ്പ്രദായങ്ങളെ മറ്റ് സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താനും സാംസ്കാരിക ഉപകരണങ്ങളെ തന്നെ പരിവർത്തനം ചെയ്യാനും അത് ശ്രമിക്കും. സ്ഥിരമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലോടെ അത് അതിന്റെ ''സാംസ്കാരിക'' വിശകലനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കും. ഇത് ''സാഹിത്യത്തിന്റെ'' സ്വീകരിച്ച ശ്രേണികളെ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ലഭിച്ച വിധികളെയും അനുമാനങ്ങളെയും മാറ്റിമറിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രസ്താവ്യവിഷയത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിർമ്മാണത്തിൽ അവയുടെ പങ്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് സാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഭാഷയും ''അബോധാവസ്ഥയും'' പഠനവിഷയമാക്കാം. അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കണ്ടെത്തി അണിനിരത്തുകയും വേണം. ആ വിഷയങ്ങളെ വിശാലമായ രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ മാർക്സിസത്തിനേ വിജയിക്കാനാവൂ. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനത്തിന്റെ ''പ്രാഥമിക ദൗത്യം'' മാത്രമാണ്. അത് ''ജനങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക വിമോചനത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഈഗിൾട്ടൺ ആവർത്തിച്ച് ഊന്നിപ്പറയുന്നു.സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആരംഭം ഒരു പ്രായോഗികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം, സമൂഹത്തിന്റെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പരിവർത്തനത്തിലൂടെ മനുഷ്യ വിമോചനത്തിന് സംഭാവന നൽകുന്ന ഏത് സിദ്ധാന്തവും സ്വീകാര്യമാണ്. ''ഉൽപ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ'' മനുഷ്യന്റെ ആത്മനിഷ്ഠതയുടെ ഉൽപ്പാദന ഉപാധികൾ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഊന്നിപ്പറയുമ്പോൾ, ''സാഹിത്യം'' പോലെയുള്ള നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മാർക്സിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച അദ്ദേഹം ഫലപ്രദമായി വികസിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മനിഷ്ഠത ആധിപത്യ രാഷ്ട്രീയ ക്രമത്താൽ കോളനിവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. മാനവികത മൊത്തത്തിൽ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രവർത്തനത്തെ സേവിക്കുന്നു. അത് ചില തരത്തിലുള്ള ആത്മനിഷ്ഠതയെ ശാശ്വതമാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഈഗിൾട്ടന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഭൗതികവും മാനസികവുമായ ഉൽപാദന മാർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ നിർണായക കേന്ദ്രമാണ് പ്രത്യയശാസ്ത്രം എന്നാണ്.

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

അപനിർമ്മാണത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, മാർക്സിസ്റ്റ് വിമർശനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന "നിഷേധത്തിന്" ഒരു സ്ഥിരീകരണ ഭൗതിക അടിത്തറ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഈഗിൾട്ടൺ സമർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രായോഗിക ലക്ഷ്യവും സൈദ്ധാന്തിക രീതിയും തമ്മിൽ ഒരു ആന്തരിക ബന്ധമുണ്ട്. അത് കേവലം ദ്വിതീയ പ്രതിഭാസം മാത്രമല്ല. അതിനാൽ മാർക്സിസവും ' നിഷേധ" മാർക്സിസ്റ്റ് വിരുദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സമാനതകൾ തികച്ചും ഉപരിഘടനയാണ്. ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് ഉൾക്കാഴ്ചയും "പൂർണ്ണമായും" ഉപരി ഘടനാത്മകം ആകാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ഇത് അസാധ്യമായ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. സ്വീകരിച്ച പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന് എന്ത് "ഭീഷണി" ഉണ്ടായാലും ഘടനാവാദം പോലുള്ള ഒരു സമൂല സിദ്ധാന്തം അതിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയാൽ തടയപ്പെടുന്നു. ഈഗിൾട്ടൺ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഘടനാവാദത്തിന്റെ പ്രതിലോമകരമായ സ്വഭാവം "ഘടന" എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിലാണ്. മാർക്സിസ്റ്റ് ഇതര സിദ്ധാന്തം അന്വേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമോ അടിസ്ഥാന സൗകര്യമോ ആയി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നതെന്തും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപരിഘടനയുടെ ഒരു വശമാണ് എന്നതാണ് ഇവിടെ പൊതുവായ കാര്യം. ഭൗതിക അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്നതിൽ ഈ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്നതിനാൽ, ഭരണപരമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുമായുള്ള ഫലപ്രദമായ, ചിലപ്പോൾ അഭികാമ്യമല്ലെങ്കിൽ, സങ്കീർണതകളിലേക്ക് അവ കടന്നുപോകുന്നു.

അതുകൊണ്ടാണ് ഈഗിൾട്ടൺ മാർക്സിസ്റ്റ് ഇതര സിദ്ധാന്തങ്ങളെ മുതലാളിത്തവുമായി അട്ടിമറിക്കുന്നതും പങ്കാളികളാക്കുന്നതും, അവയുടെ ഉപരിഘടനാപരമായ അവസ്ഥയെ അന്തർലീനമായ വൈരുദ്ധ്യമായി വീക്ഷിക്കുന്നതും. ഘടനാവാദത്തിന്റെ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിശ്ചലമായ ചരിത്രപരമായ വീക്ഷണം തന്നെ ഉദാഹരണം. അതുപോലെ തന്നെ അധ്വാനം, ലൈംഗികത, രാഷ്ട്രീയം എന്നിവയെ "ഭാഷ" എന്നതിലേക്ക് ചുരുക്കുന്നതിനെയും അദ്ദേഹം എതിർക്കുന്നു. ഘടനാവാദം സാഹിത്യത്തെയും ഭാഷയെയും സാമൂഹിക പ്രയോഗത്തിന്റെയും ഉൽപാദനത്തിന്റെയും രൂപങ്ങളായി അവഗണിക്കുന്നു. അതിന്റെ മാനവിക വിരുദ്ധത മനുഷ്യ വിഷയത്തെ ബ്രാക്കറ്റ് ചെയ്യുന്നു. അതുവഴി ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഏജന്റ് എന്ന നിലയിൽ വിഷയത്തിന്റെ സാധ്യത ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഈ ഘടകങ്ങൾ, ഈഗിൾട്ടൺ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ, ഈഗിൾട്ടണിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, മനോവിശ്ലേഷണത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ രാഷ്ട്രീയമായി സമൂലമായിരിക്കണമെന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, എല്ലാ നിശ്ചിത ഘടനകളെയും

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

തകർക്കുന്ന ജൂലിയ ക്രിസ്റ്റേവയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ പരസ്പരബന്ധം അരാജകത്വമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഏകീകൃത വിഷയത്തെ അവർ പൊളിച്ചെഴുതുന്നത് വിപ്ലവകരമല്ല. അപനിർമ്മാണത്തിന്റെ സമൂലമായ സാധ്യതയെ ഈഗിൾടൺ അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ സാധ്യതകൾ മാർക്സിസത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാത്മക സ്വഭാവത്തിൽ ഇതിനകം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നു. സാഹിത്യപരവും ദാർശനികവുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആഘാതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ "വ്യത്യാസം" എന്ന പശ്ചാത്താപരഹിതമായ നിർബന്ധമാണ് ദറിദയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികൾക്കും യഥാർത്ഥമായത്. ഈഗിൾട്ടൺ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ഹെഗലിന്റെയും മാർക്സിന്റെയും രചനകളിൽ ചരിത്രപരമായി സ്വയം അവബോധമുള്ള ഒരു ദർശനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ദെറിദയുടെ ഉൾക്കാഴ്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ അതിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈഗിൾട്ടന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന് ശേഷം (After Theory) എന്ന കൃതി ചില കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഒരു ' ലളിത റിയലിസത്തിലേക്ക്" മടങ്ങേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. "സാംസ്കാരിക സിദ്ധാന്തത്തിന് അതിമോഹമായ ഒരു ആഗോള ചരിത്രവുമായി ഇടപഴകണമെങ്കിൽ, അതിന് അതിന്റേതായ ഉത്തരം നൽകാവുന്ന വിഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം" എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സംസ്കാരം പോലെ ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത, വർഗം, വംശം, ലിംഗഭേദം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും മാർക്സിസത്തിന് ഒന്നും പറയാനില്ല എന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണെന്നും ഈഗിൾട്ടൺ സിദ്ധാന്തത്തിനു ശേഷം എന്ന കൃതിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.ഈ പുസ്തകം പ്രധാനമായും സാംസ്കാരിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ നിലവിലെ അവസ്ഥയിൽ താൽപ്പര്യമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സാധാരണ വായനക്കാർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ് എന്ന് ആമുഖത്തിൽ അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്.സാംസ്കാരിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സുവർണ്ണകാലം വളരെക്കാലം മുമ്പേ കഴിഞ്ഞു എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു കൊണ്ടാണ് സിദ്ധാന്തത്തിനു ശേഷം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ.സാംസ്കാരിക ആശയങ്ങൾ അവ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ലോകത്തിനനുസരിച്ച് മാറുന്നു. ഏറ്റവും അപൂർവമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് പോലും ചരിത്രപരമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ വേരുകളുണ്ട്. വർഗ്ഗം, വംശം, രാഷ്ട്രം, കോളനിവല്ക്കരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മാർക്സിസത്തിന് ഒന്നും പറയാനില്ല എന്ന ആരോപണം തെറ്റാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ദേശീയതയുടെയും കൊളോണിയലിസത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ ,

ജ്ഞാനഭാഷ
മൾട്ടി ഡിസിപ്ലിനറി
പിയർ റിവ്യൂഡ് ഓൺലൈൻ ജേർണൽ

ലിംഗവിവേചനത്തോടൊപ്പം വ്യവസ്ഥാപിതമായി ഉന്നയിക്കുകയും സംവാദം നടത്തുകയും ചെയ്ത ഒരേയൊരു ഇടം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നുവെന്ന് ഈഗിൾട്ടൺ വ്യക്തമാക്കുന്നു.ആനന്ദം, കാമന, കല, ഭാഷ, മാധ്യമങ്ങൾ, ശരീരം, ലിംഗഭേദം, വംശീയത എന്നിവയെല്ലാം സംഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരൊറ്റ വാക്ക് സംസ്കാരമായിരിക്കും.സാംസ്കാരിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഇതുവരെയുള്ള നേട്ടങ്ങളുടെയും നഷ്ടങ്ങളുടെയും ഒരു ബാലൻസ് ഷീറ്റ് തയ്യാറാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സിദ്ധാന്തം സാമാന്യവും സംസ്കാരം സവിശേഷവുമാണ്. കലയും സംസ്കാരവും മാനുഷികമായ ചോദ്യങ്ങളെയാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യേണ്ടത്. നിഗൂഢമായ സൈദ്ധാന്തിക പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലളിതമായും വ്യക്തമായും എഴുതാൻ കഴിയുമെന്ന് ടെറി ഈഗിൾട്ടൺ കാണിച്ചു തന്നു.

Bibliography

1 Eagleton, Terry . After Theory , Basic Books New York, 2004.

2 Eagleton, Terry . Literary Theory : An Introduction, Blackwell, Oxford, 1999

ഡോ.തോമസ് സ്കറിയ

പൊഫസർ, മലയാള വിഭാഗം, സെന്റ് തോമസ് കോളേജ് പാലാ . അരുണാപുരം (PO) 686574. Mob 8547508464 email. drthomasscarlia@gmail.com